

Meniul preferat al omenirii: Minciuni “dimineața, la prânz și seara”

Sâmbătă, 23 septembrie 2006

Gili Cârstea

Violențele din capitala Ungariei sunt o foarte potrivită oglindă pentru marea deconspirare de la sfârșitul mileniului, când toate operațiunile desfășurate în umbră vor fi făcute publice.

Așa cum probabil știți din presă, capitala Ungariei este scena unor conflicte sângeroase între demonstranți și forțele de ordine. A fost făcută publică o înregistrare de la una dintre întâlnirile secrete ale partidului aflat la putere, în care actualul prim-ministru spunea colegilor lui de partid că, spre a câștiga alegerile, ei au mințit electoratul “dimineața, la prânz și seara.”

Oamenii au ieșit în stradă, revoltați că au fost obligați să consume minciuni la fiecare dintre cele trei mese ale zilei, iar demonstrațiile pașnice s-au transformat în violențe extrem de sângeroase.

Cum se face că un electorat docil, care a păstrat la putere un partid socialist pentru două mandate consecutiv, se întoarce acum cu așa violență împotriva aleșilor lui? Toată nebunia a fost declanșată de o singură declarație făcută publică.

Acest exemplu ne ajută să înțelegem furia cu care se vor întoarce miliardele de oameni împotriva lui Satana și a îngerilor lui, atunci când cortina va fi trasă laoparte, la sfârșitul mileniului. Dumnezeu va oferi locuitorilor pământului filmul mării conspirații, în cele mai fine detalii. Toți vor avea ocazia să aprecieze corect maniera în care a manipulat diavolul soarta națiunilor, principiile lui de guvernare și metodele aplicate pentru controlul populației. Oamenii vor descoperi că au fost mințiți de la creațiune și până la a doua venire a lui Hristos, “dimineața, la prânz și seara,” iar cei care ar fi trebuit să știe aceste lucruri, și să-i avertizeze, s-au dovedit o parte a conspirației.

Isaia trage puțin perdeaua și ne oferă o secundă din marea dezamăgire a omenirii. El spune, referindu-se la marele amăgitor și reacția neamurilor după dezvăluirile la care tocmai au asistat: “Cei ce te văd se uită țintă mirați la tine, te privesc cu luare aminte și zic: ‘Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile, care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?’” (Isa 14:16-17).

Sigur că se miră. Lor le spusese biserica și slujitorii ei că Dumnezeu este Cel care făcea pământul să se cutremure, prefăcea lumea în pustie și nimicea cetățile. De la potop și până la cataclismele premergătoare revenirii lui Hristos, biserica a spus mereu omenirii că

Dumnezeu este nimicitorul. Cutremure de pământ, incendii, epidemii nimicitoare, valuri mareice, uragane, conflicte armate, acte teroriste – toate au fost puse în spatele lui Dumnezeu. Chiar marii teologi adventiști susțin această viziune, ceea ce ne face să credem că o parte zdrobitoare a membrilor noștri se vor afla atunci în tabăra celor care se vor uimi descoperind că altcineva a făcut să se cutremure pământul și a zguduit împărățiile.

O furie demonică va apuca atunci pe toți. Armele pe care le pregătiseră spre a ataca așa-zisa invazie extraterestră sunt folosite acum spre a se nimici unii pe alții. Oamenii vor să distrugă elita demonică din spatele mării conspirații, iar îngerii răi răspund cu violența care i-a caracterizat dintotdeauna, folosind arsenalul nuclear într-o ultimă și generalizată operațiune de exterminare. Caracterizarea făcută de cer se dovedește corectă: “Tu nu ești unit cu ei în mormânt, căci ți-ai nimicit țara și ți-ai prăpădit poporul” (Isa 14:20).

În ciuda opiniei oficiale, aceea că Dumnezeu va nimici la sfârșit pe păcătoși, tot ce face atunci Dumnezeu este să privească cu sfâșiere de inimă pieirea veșnică a unei mulțimi uriașe a copiilor Săi, fără să poată interveni în vreun fel. El, Salvatorul și Mântuitorul, să nu poată interveni spre a salva și mântui. Aceasta este “lucrarea Lui ciudată.”

Scriptura mai oferă un exemplu despre neamestecul lui Dumnezeu în măcelul care va cuprinde omenirea la sfârșitul mileniului.

Pe vremea lui Iosafat, o alianță colosală a neamurilor idolatre se adunase să alunge pe copiii lui Dumnezeu din țara lor. Împăratul a avut o sclipire de realism și a chemat poporul la umilință și pocăință. Atunci cuvântul Domnului a venit strălucitor și măreț: “Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo, și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul” (2 Cron 20:17).

Așa au făcut, iar rezultatul a fost uimitor: “Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvârșire și să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, s-au ajutat unii pe alții să se nimicească. Când a ajuns Iuda pe înălțimea de unde se zărește pustia, s-au uitat spre mulțime, și iată că ei erau niște trupuri moarte întinse pe pământ, și nimeni nu scăpase” (20:23-24).

Așa va fi și la sfârșit. Nimeni nu se va atinge de cohortele aliate împotriva lui Dumnezeu. Descoperirea minciunilor pe care Satana le-a servit omenirii “dimineața, la prânz și seara” va declanșa o furtună de patimi care va transforma planeta într-un ocean de flăcări.

Dacă vom începe dezvăluirile acum, poate riscăm să fim ridiculizați de cei mai mulți, sau chiar să fim declarați indezirabili pe această planetă, dar cel puțin vom avea conștiința curată că ne-am făcut datoria. Și, cine știe, poate unii ne vor crede și vor fi salvați. Dar a-i lăsa să creadă că Dumnezeu produce dezastrele planetare și că El trage sforile tiraniei pe acest pământ, discreditează complet misiunea acestei biserici și ne așează de partea greșită a baricadei.

Și ce vom face când tot acel sânge va fi cerut din mâna noastră (Eze 3:18; 3:20; 33:8)?